

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Оптужени Грујић и Поповић,**
- **Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **Браниоци адвокати: Шалић Миломир, Проле Станислав и**
- **Пуномоћници оштећених: Наташа Кандић и Славица Јовановић, као и**
- **Позвани сведок Бошко Милић.**

КОНСТАТУЈЕ СЕ да није приступио позвани сведок Михајло Галић који је уредно примио позив, али је суд обавештен да је болестан и да због грипа не може да приступи у суд.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи и да се у наставку доказног поступка испита сведок Бошко Милић.

Сведок БОШКО МИЛИЋ

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок Бошко Милић, са личним подацима као на главном претресу од 20. новембра 2006. године.

Јесу ли исти лични подаци?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све, је ли?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овог пута сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања ако сматрате да бисте се изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Опомињем Вас да заклетва коју сте положили на претходном претресу и даље важи. Након Вашег сведочења овоме суду од стране тужилаштва је поднета нова оптужница против оптужених Грујића и Поповића за убиство око 700 цивила Муслимана који су били затворени од 01. до 05. јуна, према наводима оптужнице у Техничко-школском центру Каракај, потом пребачени у Дом културе Пилица код Зворника и одатле преостали преживели пребачени на Герину кланицу где су убијени.

Ми смо велики број сведока до сада саслушали што истражни судија у фази истраге, што ово веће на главном претресу, добили смо и неке писмене доказе, па зато је веће одлучило да Вас поново позове јер прошлог пута ови догађаји који су уједно и најтежи у овом периоду нису били предмет оптужнице па да нам Ви кажете која су Ваша сазнања о томе. Такође имате ту псеудониме уколико буде требало неке евентуално одатле особе да помињете молићу Вас да кажете број или слово уз то име.

Сведок упозорен, опоменут на текст заклетве коју је положио 29.11.2006. године, наводи:

Значи, нема потребе да понављате оно што сте већ причали о овим локалитетима већ бих Вас молила да нам кажете, будући да сте били директор «Дринатранса» о којим аутобусима и возачима причају и до сад саслушани сведоци да нам испричате шта Вам је о овом догађају познато? Изволите.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Као што сам и рекао ја сам 10. маја 1985. године дошао на дужност директора «Дринатранс» и био сам све до 1996. године. "Дринатранс" на почетку рата имала је тих 67.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем Вас ја, а не верујем ни публика, ни оштећени, ни оптужени.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: "Дринатранс" у почетку рата имала је 67 аутобуса, негде око 300 и нешто запослених радника. Што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули, нећемо понављати.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Што се тиче Техничко-школског центра заиста ја морам да признам да веома, веома мало имам тих података. Прво, покушао сам онога тренутка кад сам добио позив да одем у "Дрина транс" да тражим путне налоге, с обзиром да сам и тада рекао да никада ниједан возач, бар није кад је у питању требовање аутобуса није могао ићи без путног налога и без евидентирања у књигу ванредних вожњи. Међутим, на моје запрепашћење добио сам информацију да архиве не постоје и да је она на основу неког тог правилника који је усвојен од садашњег предузећа уништена записнички што је заиста мене изненадило као човека јер сам и први пут кад сам говорио да нигде, ама нигде ниједан аутобус није ишао без путног налога и без евидентирања у посебну књигу која се тада водила итд., изузев онда, с обзиром да је се доста пута и дешавало да је било таквог стања да је доста пута се и дешавало да се истерају возачи из аутобуса да се узме аутобус, употреби аутобус од појединаца итд., али то значи да заиста стварно постојала је евиденција о сваком превозу. И то је за мене било једно запрепашћење, чак сам учинио да тражим потврду од "Дрине транс" да, али то се може уверити тамо тражени податак од «Дрине транс» да је архива уништена.

Ја морам признати да, чини ми се да сам прије једно 15 дана, хајде да кажемо можда или 20 дана добио у суду позив за ово данас саслушање, покушао сам да прочитам изјаве и сведока, госпође Наташе Кандић оно Хуманитарно право итд. извештај, видим углавном да сви сведоци се као сећају или не сећају и то је тај проблем, али оно што је основно ја сам први пут када ме је неко питао рекао да довоз из, како се зове, Ђулића није вршен аутобусима "Дрина транс". И опет морам да поновим да сам чак и писао једну информацију Извршном одбору да је од почетка рата па до тада кад сам писао информацију, чини ми се да је то било у деветом месецу да сам рекао да је од почетка рата мобилисано, чини ми се 4 или 5 аутобуса и 1 комби, али сам дошао до сазнања да чак ни ти аутобуси нису коришћени за довоз из Ђулића и други, него да су довежени шлеперима итд. То значи да нису довежени уопште аутобусима "Дринатранс".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам ја Вас добро схватила, пошто је архива уништена, јесу ли онда и Ваша сећања уништена или како?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо да чујемо Ваша сећања? Рекли сте на почетку «врло мало знам», ајмо да чујемо бар то мало, занемаримо те архиве, шта је било је ли неко тражио па нисте дали или нико није тражио? Да ли су Ваши возачи учествовали, значи све нам реците детаљно?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, ја Вам морам казати ово што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам све што знате.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Што се тиче контаката моји као директора предузећа су били такви да је однос био са, ајте да кажем Територијална одбрана, не знам министарство одбране итд., које се налазило у Зворнику и контакти су били са Извршним одбором, с обзиром да је заиста "Дринатранс" у том тренутку се налазила у једној веома тешкој ситуацији јер су аутобуси коришћени ама свугде и за свашта, тако да сам ја увијек, тражено је од мене да исто као и од осталих предузећа да учествујем у обезбеђењу одређених средстава итд. Ја сам ту се доста пута писмено жалио и о томе имам и документацију, у ствари узео је неко од оних који су до сада испитивали јер сам до сад давао изјаву не само овде него сам давао и у Тузли и у Сарајеву и давао и у Зворнику кад је у питању та Сребреница итд. Значи, ту постоји, да не кажем моје кукање да био је мали број људи који су радили, а аутобуси су коришћени и они су, да не кажем, током целог ратног периода нема где нису ишли итд., али је основно у томе да ја као директор никада нисам могао послати не знам негде аутобус да иде без наредбе или без неког писменог документа итд. Те наредбе су исто тако постојале а сада који је мој овако однос у том делу кад добијем наредбу ја позовем диспечера да му саопштим да тражи толико и толико аутобуса и онда обезбеди одређен број возача и одређен број возила. Дешавало је се то да на пример немамо одређен број возача, с обзиром да су били мобилисани, онда је тражена да се обезбеде возачи са линија да би се могло, као што је био случај не знам Козлук.

И сад опет сад се враћам том Техничко-школском центру. Кад сам ишао у "Дринатранс", то је било пре неки дан, по мени чини ми се да је у том тренутку и једини могао да буде диспечер Којић Драган јер он је био из Србије па није могао ни бити мобилисан, док су остали који су обављали дужност, бар колико се ја сећам, Драган Димитрић, не знам ни ја, Миладин Ерић, Митровић (не знам како му је име), они су углавном били мобилисани, тако да по мени чини ми се да је једини тада у то време био диспечер господин Којић и оно, значи да сам ја њему саопштавао кад добијем ту наредбу да треба, не знам ни ја, толико и толико аутобуса, онда је он то обезбеђивао и спроводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога добијете наредбу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Од Територијалне одбране или министарства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то онај сведок «Р» о коме сте причали прошли пут, технички секретар?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, тада је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок «Р».

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, да «Р».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад кажете тада, када то, колико још после Козлука или пре или до када? Причали сте за Козлук.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Е, касније су све ови људи, али чини ми се да је овде у овом случају кад је у питању Техничко-школски центар, чини ми се, не могу заиста стварно да верујем да тврдим да је из министарства донешена, односно из Територијалне одбране донешена писмена наредба за аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је донео, тај «Р» или неко други?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не. У министарству је тада радило доста више људи који су, да не кажем, чини ми се били цело ратно време горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви пре неки дан радили у "Дринатрансу", ишли сте да видите ко је био диспечер, шта?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, ишао сам да питам диспечера да ли се он чега сећа кад је у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којић Драгана, је ли?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, Којић Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже ко је?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Он је чак мени тврдио да нису аутобуси "Дрине транс" ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да возе из Техничко-школског центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из или до, имамо две релације? Имамо релацију људи превоз ових затвореника од Бијелог Потока до школе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ми смо, то смо рекли да аутобуси "Дринатранс" нису учествовали уопште од Бијелог Потока до школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, а како Ви то знате?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Зато што сам и прочитао а и он је тврдио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте шта сте читали. Сведок је дужан да сведочи о ономе што му је познато, а нећемо сад посредно. Прво да видимо Ви у то време да ли се сећате?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Тврдим да није ниједан аутобус ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, сад рекосте писмена наредба је донешена за ТШЦ, како је гласила, на шта?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Али основно је да у ни једној писменој наредби није било чији је задатак или не знам где и шта како се то превози итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било у наредби за ТШЦ, ја Вас ништа не разумем?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Сачекајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што сте рекли нема суштину, разумете? Рекли сте малопре «сигурно тврдим да нико није возио од "Дринатранса" до ТШЦ, а сад кажете писмена наредба донешена за ТШЦ за превоз?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Из ТШЦ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За превоз из ТШЦ?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Из ТШЦ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо да чујемо то како дошла, како је гласила? Сад кажете писмена наредба а није садржала. Шта је садржала?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Нема ниједна наредба оно колико се ја сећам, ево чак на пример ону коју сам пред собом сам имао на пример те Сребренице ниједна наредба нема где и како него каже да се јаве ту и ту ти аутобуси или са горивом или без горива јер ће гориво бити натенковано итд. То је то. И било је наредба да се јаве у ТШЦ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да дођу у ТШЦ? И ајмо да чујемо шта сад, јесте ли већ знали да има неко да се вози у ТШЦ, шта Ви возите аутобусом?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Нема у томе нигде, нигде нема основно да пише да се вози не знам ни ја ти и ти итд., нема нигде ни у једној наредби не пише него само да се јави ту и ту итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали зашта треба, колико аутобуса, колико возача, па Ви сте директор? Где људе шаљете?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја јесам директор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добијете писмену наредбу и где иду људи, колико аутобуса?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Увијек каже где се треба да јаве аутобуси и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо о том случају да причамо?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Оно што сам ја сада, ево да искрен будем да разговарао са возачима, с обзиром да у то време нису врло често мењани, нису готово никако мењани возачи, разговарао, питао сам готово сваког од њих да ли је учествовао у превозу итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте их то питали? Колико после превоза?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па питао сам сада ово када сам покушао да припремим за ову одбрану итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда у то време?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: У то време заиста нисам ни питао, како ћу да питам, кога да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте да сте питали за Козлук кад сте прошли пут били, да сте разговарали с возачима?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, нисам рекао за Козлук, него сам рекао за Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро за Дивич, то је исто време 5 дана после тога, све исто време?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Није баш исто време и није била истоветна ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што за ово нисте питали?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па не знам, заиста стварно не сећам се, не могу да се сетим. Прво сам полазио од претпоставке, размишљао сам једно време да то нису ти аутобуси који су већ били 4-5 дана, не 4-5, ти

аутобуси су мобилисани, једно комби возило од почетка рата. Чак у једној информацији коју сам писао Извршном одбору стајало је колико су они прешли километара и колико је начињена материјална штета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био председник Извршног одбора?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да видим само овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте писали?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: «Н», је ли ово «Н».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Н»? Њему сте писали?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па председнику Извршног одбора а он је тада био тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извршни одбор чега?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општине?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Српске општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте се њему жалили?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Жалио сам се да је немогуће више овако издржати са оволико мали број и возача, са оволиким оптерећењем и жалио сам се да је стални атак на "Дринутранс" и да то не би требало да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога атак?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па атак на "Дринутранс".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: За аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам рекао, написао тако, али не знам од кога, јер ја сам рекао да је контакт мој био са Извршним одбором и са министарством или Територијалном одбраном, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога се жалите овом сведоку «Н», на чије понашање?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: На понашање ангажовања аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од стране?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се жалите Извршном одбору како се понаша ТО?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Морао сам, Извршни одбор је задужен тај који је био дужан да штити интересе предузећа итд. и на крају крајева они су и расправљали о тим информацијама поготово тада сам био и револтиран из разлога што је малтене "Дринатранс" оптерећивана са неким посебним додацима, а возила је бесплатно и све војне обвезнике и војску, чак и жене су се облачиле тада у униформу итд., да је малтене кад су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каквим додацима је оптерећивана "Дринатранс"?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: За ученике, па за не знам нафту, па за не знам ни ја итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да мора бесплатно да вози ученике?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, да и да обезбеди једну одређену количину нафте и другог неког материјала итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратимо на ону писмену наредбу, кажете донешена, не знате ко је донео из ТО да се одређени број аутобуса и возача јави, кажете без где иду, долази то у "Дринатранс", ајмо да завршимо ту причу и сада Ви зовете?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја као што сам и увек сам тако радио позovem диспечера и саопштим да треба да спроведе ту наредбу и то је основно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било после, где су ишли ти аутобуси?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па аутобуси ишли су у Пилицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пилицу? А кога су возили из ТШЦ?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: С обзиром да сам и касније знам и чуо да су возили те заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви знали тада да већ 5 дана седе заробљеници у ТШЦ?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? А кад сте чули први пут да су ту заробљени из Ћулића?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не могу да се сетим заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули да су убијени сви ти људи?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: То је заиста много, много, много касније итд., нико од тих возача. Чак, не возачи су кад су завршили свој део посла они су се вратили одмах у "Дринатранс", они су оставили тамо те људе и вратили се одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су их одвезли, у Пилицу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: У Пилицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте причали с тим возачима да ли их је неко пратио, можда полиција или нека војска, какви су то људи, који су то људи које су превезли у Пилицу? Колико има, 30-ак километара од Пилице, је ли тако, мало мање?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па нема баш толико, ја мислим да негде око 30 километара има од Зворника сећам се по тој релацији 30 мање 4, то је 26 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали који су то заробљеници?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ко је у оно време могао уопште шта да пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ко је у оно време, ја Вас сад питам?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми генерализовати.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не генерализујем Вам ништа него Вам говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви до тада већ имали сазнање да су неки заробљеници превожени Вашим аутобусима? Имали смо значи онај случај Дивич пре тога, је ли тако?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам рекао да сам у почетку заиста мислио да су то ти 5, 6 аутобуса који су, међутим, по ономе што сам видео мислим да не би људи измишљали да је аутобус био плаве боје или не знам ни ја, да су то ипак били аутобуси не они који су мобилисани него они који су по тој наредби тражени, а то је било 4-5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вама нико од возача није испричао да је дошао у ТШЦ и да је тамо било на стотине заробљеника где су пребачени у Дом културе у Пилици?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Јесте ли сазнали који су то возачи?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је жив Пупа?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па углавном он у овом делу се спомиње што је мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Што је мени чудо, да само се спомиње Петар Пупа који је иначе прије не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас не чујем. Хоћете да седнете боље ћемо Вас чути.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не. Који је иначе можда прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се спомиње?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Умро је и он се спомиње само он и ни једног другог возача као не знам ја, ја кажем да заиста возачи у "Дринатрансу", ја сам их затекао и они су остали сви после мене тако да није никад, немогуће да их није нико познавао, само су спомињали Петра Пупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто су превезени. Ко је помињао Пупу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам рекао оно што сам читао помињали су га Драган Видовић, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви сад мени мој предмет презентирате, је ли, сведоке које смо ми, па немојте то да радите.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Оно што сам читао да су спомињали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то да ми причате шта сте читали из исказа сведока, Ви не би требало уопште ни да читате исказе, ја Вас питам о Вашим сазнањима да ли сте Ви икада чули неvezано од тог читања предмета.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам рекао то малопре Вама да не знам заиста који су од возача ишли да возе из Техничко-школског центра до у Пилицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли сте чули Ви у разговору некад касније ево овај возио затворене људе у Пилицу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је нека полиција пратила Ваше аутобусе "Дринатранса"?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Јесте ли имали Икоњић Рељу возача?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јесмо и он је умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Умро је и он?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он нешто возио, јесте ли чули нешто тако?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Хвала. Да ли сте фактурисали тај превоз?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја се не сећам уопште да смо ми фактурисали с обзиром на ону наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју наредбу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ону коју сам ја раније дао овде од господина министра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уредба она?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јесте у којој. Уредба у ствари коју нисмо фактурисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али та уредба је од 08. јуна?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Али нисмо фактурисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога, пре наредбе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, само ја се сећам да је била та она прошли пут кад сам сведочио да је била једна та фактура у којој је стајало да су превезени заробљеници у Батковиће и избегла лица по наредби Територијалне одбране. Чини ми се да је само то и ја заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу месецу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно у јулу месецу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, ја више заиста се не сећам да смо ми шта коме фактурисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сећате ли се те операције превозења у Батковиће аутобусом?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту смо Вам, тај рачун смо Вам показали?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да показивали. Ја сам признао да је то мој потпис и знао сам да је то потпис ликвидатора Наде Ристановић итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ипак је фактурисан, је ли превоз затвореника 4 аутобуса?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А уредба каже да се не фактурише?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја заиста, рекли сте сада да је уредба била касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, 08. јуна уредба, ово је 21. јули, кажете кад је оно Територијална одбрана, каже: «По налогу привремене владе и штаба ТО».

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја не знам заиста какво је такво било и ми смо фактурисали и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: То смо фактурисали и ја стојим иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како то упркос уредби?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па једноставно морали смо од нечега да живимо и преживимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како се правила та разлика?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па нисам, не знам ни ја како је дошло до тога итд., углавном ја стојим иза тога да је то било и да је то фактурисано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је фактурисано?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: И стојим да је то мој потпис, нема шта ту да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ми смо добили у међувремену и један писмени доказ где стоји да је фактурисано и овај превоз за Пилицу о коме Ви сад причате, претпостављам да би то онда било то, је ли, о чему сте сад говорили?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, превоз затвореника 05. јуни Зворник, Пилица и обратно, број возила 4, километара 216, значи 25 пута 8.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево добили смо доказ.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Једино могу ли да погледам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, ми смо добили доказ из Хашког трибунала, дођите, исто као ово.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Немам потписа овде ја уопште и ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда пошто нема потписа не знате? Кад сте причали о томе, о одласку у Пилицу аутобуса?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Нема потписа мој, ја сам признао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто нема потписа не признајете?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја не признајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А признајете да сте возили у Пилицу, тј. ваши аутобуси, је ли?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, по ономе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је био неки Матић Боро?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки Мика возач?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Има Матић, тројица Матића су били, Матић Боро, Матић Р. Мико и Матић В. Мико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, два Матића Мике?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Матић Боро и два Матић Мике. Хвала, немојте ми помагати. Добро. Е, каже оштећена Јашић Муневера да је на Бијелом Потоку видела возаче "Дринатранса" на Бијелом Потоку, значи кад су ови људи раздвојени од жена и деце, ови мушкарци цивили Муслимани и да је видела Пупу, да је видела Матић Бору, Мику?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Возачи на Бијелом Потоку колико ја знам нису никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли Ви били на Бијелом Потоку?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па не, колико знам, како ћу бити кад нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете не одрично као да знате да не, кад нисте били како знате? Ја Вам предочавам да је ова жена била и каже да их је видела, шта Ви можете на то да кажете?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја Вам тврдим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви били па знате да нису били или сте чули или шта?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Нисам био нити сам био, него једноставно знам да наша возила нису довозила из Бијелог Поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, она каже да је видела те људе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро, ја Вас питам да ли сте Ви чули тако, она каже видела, она жена видела те људе, а ја Вас питам да ли су можда ишли приватно или да ли Вам је нешто познато да су возили неке људе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не верујем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мало пре сте рекли шлеперима су отишли ови људи, како Ви то знате, са Бијелог Потока а нису?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Е, сад Ви мене опет поново терате да кажем оно што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас ништа не терам, ја само морам кад нешто кажете ја морам да Вас питам одакле Вам то?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја заиста не знам, ево заиста ето кажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште не знате?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Значи, нису аутобусима "Дринатранс" довежени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте знали овог сведока "Q" директора «Аутотранспорта»? Да ли знате да су његова возила ишла?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То данас први пут чујете или сте чули раније?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не знам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Јесте ли имали неког Богићевић Брану возача?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јесмо и он је пензионисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали Танасковић неког Мику из Тршића?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па имали смо Танасковић Мику али он чини ми се више оно није радио јер је имао неку као шифру, не знам ни ја, а чини ми се да је он много, много мало радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Петка Панића што је био командир полиције?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Знам га сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био на Бијелом Потоку тада задужен да то пропрати.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја не знам где је био али знам Петка Панића зато што смо играли заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, ја Вам кажем да је он био тамо и да у једној од својих изјава каже да је затекао 10-ак аутобуса тамо и да је видео возаче "Дринатранса", истог овог Пупу кога је видела и ова оштећена Муневера, да је видео Икоњић Рељу овог покојног, да је видео Богићевић Брану. Да ли можете да нам објасните како су се ти нашли ту на Бијелом Потоку ако нема аутобуса "Дринатранса"? Да ли знате нешто о њиховом ангажману? Да ли су на неки други начин могли да буду Ваши возачи ангажовани?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А ко је Вама то рекао да је та архива уништена записнички, кад је то било?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Рекла ми је Цвијановић Биљана правник. Ја сам и заиста ишао горе у њену канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је скоро било?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па прије, ајде да кажем, 5-6 дана сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је уништено то?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па и то је ја мислим скоро. Не скоро, можда је не знам, нисам упамтио датум, жао ми је што нисам узео потврду али ја мислим да је ту негде око можда пола године или годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А постојала је ова евиденција?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: За све је постојала евиденција молим Вас. Ја сам рекао да нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, кад је онда Хашки трибунал изузео ове документе које смо Вам ми показали, овај превоз што сте тврдили што сте потписали?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: То ја нисам никад потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не ово што смо Вам показали, ово од јула за Батковић?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Али то је Хашки трибунал раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али како је могуће да је сад још нешто било, шта је сад уништено, неку евиденцију о којој Ви причате да је била па је сад уништена?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Молим Вас пише тамо да су уништени путни налози, уништено да не набрајам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад пре пола године? Из периода мај, јуни?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Немојте Ви мене држати пре пола године, ја кажем видео сам да ли је то било прије пола године или годину дана, углавном онда кад сам пре 5, 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ти путни налози за ове превозе у мају, јуну су постојали кад сте Ви први пут сведочили, је ли тако?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Увијек су постојали, свугде су постојали путни налози и књига ванредних возњи у којем се пише колико је пређено километара и релације и колико је потрошено горива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам кад сте први пут сведочили овде у већу у овом суду постојали су путни налози?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Тада су постојали и тада сам и рекао, али заиста у овом тренутку оно што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекли сте малопре нема где нису ишли моји аутобуси али никад нису ишли без наредбе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте наредбе су долазиле од ТО, да ли су још од некога долазиле?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, изузев рекао сам оно ако се отме аутобус, истерају путници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте за оног Пиварског ургирали код овог господина Поповића и он је то решио, је ли?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то се више није догађало?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па да јесте и није у питању био само Пиварски итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О њему сте прошли пут причали, Ви сте рекли више сте били заштићени.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Молим Вас, обично је у то време говорено нису то аутобуси више "Дринатранса" него су то аутобуси СДС-а итд., то је тако било, таква је ситуација била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже кад дође?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па свако од оних који су покушавали наоружани итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте неко име осим тог Пиварског, надимак не знате?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војној униформи, у полицијској, у цивилу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па не знам ја све колико људи има и тако. У униформи су све били људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војна?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте Ви чули да су ови људи из Ђулића убијени, нисам то баш схватила?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Кад сам чуо, ја заиста стварно нисам чуо. Ја сам чуо ово што сам рекао, ја сам читао а и читао сам прије оно Млађеновић када је нешто говорио око тога, ето то је то. Јер чак моји аутобуси нису ни ишли даље од Пилице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не питам Вас сад аутобуси где су ишли него Вас питам као грађанина Табанаца и директора који је ишао на састанке.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте кад ја причам, немојте углас молим Вас.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, питам Вас и као директора који је ишао на седнице, кажете Привремене владе где је председавао господин Грујић итд., јесте ли и ту нешто чули?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је некад долазио и овај Марко Павловић.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, никада о томе тада, тада је само било говора око тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Обавеза шта треба ко да обезбеди да би се могло нормално пратити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неке возаче Муслимане пре него што је почео рат?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли нешто?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Чак ти возачи, с обзиром да смо ми били побратими пре мог доласка са «Славијом транс Петриња» они су нас

упозорили да склонимо аутобусе да не би доживели оно што су они доживели тада али ту су и Муслимани возили али ниједан аутобус није уништен него су сви 67 аутобуса су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да не доживите?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Оно што су из «Славије Петриња» да су остали без аутобуса да су им покрали итд., да би сачували те аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је неки од ваших возача ту био затворен и да је страдао?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Од мојих возача?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваших радника да је неки био затворен и да је страдао?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Мене је госпођа овога питала за да ме је звала телефоном овога, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим вас сада.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја се извињавам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте комуницирати са учесницима у поступку. Ја Вас питам да ли је био неки?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, да ме је звала да ли могу да избавим, ја сам рекао заиста да не могу да избавим. То је био кондуктер, није био возач и био је он и контролор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кондуктер и контролор?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, чини ми се касније контролор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се тај звао?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не могу да се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслиман је био?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је то питао?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Његова супруга ме је питала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Овде, овде у судници ме је питала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог возача?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не возача рекао сам кондуктер, шта је био кондуктер касније контролор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта Вас је питала његова жена?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Кад сам овде сведочио први пут 2006. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вас је питала?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да ме је звала телефоном и питала да ли могу да избавим из Техничко-школског центра, ја сам рекао заиста немам шансе никакве, немам нигде приступа ни као човек ни као грађанин итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад Вас је то звала, значи у време кад су људи били затворени?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја заиста не сећам се тога датума када, али углавном је питала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не би Вас ваљда звала кад су већ избављени него док су још ту, је ли?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Можда она није ни знала ни где су ни шта су тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате име те жене?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не жене него не могу да се сетим човека како се звао, али углавном знам да је то то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где Вам је та жена то, где Вас је звала, испричајте нам ту ситуацију? Како Вас је то питала да ли може да иде?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Звала у "Дринутранс".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телефоном?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не сећате се кад?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на овај мај, јуни, на Козлук, пре, после?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте Ви рекли?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Рекао сам да немам уопште никаквог приступа нити могу ишта урадити итд., као што сам и рекао у случају «Економије» када ме је звао Мујо Вилић или онај како се зове што је био директор «Универзала», тада исто сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то требало да урадите па Ви кажете «не могу ништа», код кога, јесте ли се распитали шта би то Ви требало да урадите, ко је то на «Економији» да се избави?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ви знате да је тада било то ратно стање и да су људи једноставно, било је доста и тих паравојних а било је и доста људи оних, да не кажем, домаћих који су били исто толико ратоборни итд., посебно ја кажем имали су проблема они људи који нису били не знам припадали некој тој опцији итд., него су мене су прозивали јер сам био тада на листи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас шта је то било на «Економији», одакле треба некога Мујо Вилића да избавите?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, Мујо Вилић ме је звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да избавим неког његовог сестрића, не знам ни ја итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле»

Сведок БОШКО МИЛИЋ: «Економија».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је ту било на «Економији»?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па рекао сам Вам то прошли пут, немојте да понављам оно што је рекао и писало је тада у тој оптужници за Брану Грујића да је на «Економији» доле био затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затвор, да избавите из затвора?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли се неком обраћали да замолите?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам рекао да не смем нити могу и то је све, то је основно што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не смете?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, јер ја сам доживео 4, 5 пута ситуацију да сам, да не кажем да сам себе видео мртвим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да сте?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да сам себе видео мртва због тога што су неки претили или кад не дам аутобус итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то онда кад Вам је овај Пиварски претио па Вас је Марко заштитио, је ли то?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Било је још то али не Марко, били су, дошли су некакви из Сарајева који су тражили аутобусе, ја то нисам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су још биле ситуације, реците нам још неку?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па су дошли још неки њих деветорица сели у моју канцеларију итд. и каже ако не будеш дао аутобусе зна се шта те чека итд. и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте и ове неке, је ли то везано за неки каснији период, сад помињете нешто и за Сребреницу, ја Вас о томе нећу питати јер то није предмет овог поступка али због разграничења кажете «касније су те потребе долазиле и од Пандуревића, Благојевића»?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, нисам никад ја то рекао, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте имена неких команданата војних?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Нисам никада рекао то, рекао сам да су све наредбе ишле из Територијалне одбране, чини ми се да је тада био у потпису горе «строга пов.» то не знам ни ја и доле Стево Ивановић, не знам ни ја ко је тај, тако да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога то Територијална одбрана воза то у мају, јуну, јесте ли се запитали, кажете не пише дестинација, не пише број?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се запитали, јесте ли сазнали кога воза Територијална одбрана, је ли то неке туре за?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам прошли пут говорио када је у питању Козлук и Дивич, то сам Вам рекао, ево сада говоримо о Техничко-школском центру и били су још ови чини ми се Ћиле и они су се, чини ми се Ћиле, они су се добровољно иселили итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се неки принудно иселили?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па откуд ја знам да ли су се принудно или не. Прво ја нисам био ни у каквим властима итд., и присуствовао сам само састанцима када се расправљало о проблемима привреде и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте кад сте се жалили овом команданту ТО Марку, ишли код њега тамо у ТО у граду зато што сте имали одлуку у којој је писало да је он командант ТО, Ви сте долазили на седнице владе као директор, рекли сте да Вам је он тада рекао кад буду требали аутобуси долазиће неко из ТО и да се ово више неће дешавати и после тога се није дешавало. Јесте ли га Ви питали а зашта ће то требати аутобуси? О каквим се то превозима ради тад кад је?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте прошлог пута на претресу да су били разни војни команданти након овога. Којих се Ви сећате команданата, ја ћу сад да нађем то овде. Добро то ћемо после.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да ли сам ја уопште говорио о војним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, имамо транскрипт срећом овде, сад нема више оно диктирање него свака Ваша реч је ушла.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Чини ми се, па нек имате, хајте да видимо, може, није спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте ево Благојевић, Петковић, Пандуревић али то је било касније.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Касније је било да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас малопре питам Ви кажете не?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја кажем Петковића добро познајем, познајем Пандуровића, он је био најдуже и познајем Слободана Василића који је био иначе мој школски друг, седео са мном у клупи кад смо ишли у школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете њих тројицу хронолошки да поређате кад су они дошли и почели ту да?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не бих могао, само знам да чини ми се да је прије Пандуревића био Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Василић, овај Ваш друг?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Василић да је био прије и они су морам признати овако да су га сматрали неким мало као неурачунљив али ја га знам из школских клупа да је био веома диван човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било у односу на ове догађаје који су предмет нашег интересовања Дивич, Козлук, пре тога, после тога?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам. Не, не, после не знам, не могу да се сетим. Знам само Пандуревић да је прије Пандуревића дошао Петковић и чини ми се да је Пандуревић дошао 1993. године, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Василић?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Које године не знам, заиста стварно које године али је био значи прије и Петковића и Пандуревића, али Пандуревић је остао цело време, а Благојевића се уопште не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Благојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате га се?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тај некад дошао код Вас нешто да тражи?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли неког Милета Јовића?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, радили смо заједно једно време у општини, онда знам да је био једно време директор «Ауто транспорта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у то време шта је био?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја мислим да је он био тамо у Територијалној одбрани у време ратних тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овде смо разговарали 29. новембра на страни 21 о том војном устројству па сам Вас ја питала ко је командовао војском коју Ви третирасте као војска а Ви сте рекли да не знате баш тачно ко је био коме командант али сте рекли на питање да ли се сећате било ког, рекли сте био је Благојевић, био је Петковић, после је дошао Винко Пандуревић и кажете «углавном ми смо тражили да нам ослободе један одређени број људи возача због потреба и привреде и самог нашег предузећа».

Сведок БОШКО МИЛИЋ: То је касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све касније?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: То је касније све, то је све касније и око тога, поготово што нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је за Козлук је Јово дошао и рекао?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јово Мијатовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јово Мијатовић?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли још неко био?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Јово?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Само Јово Мијатовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је овај из Територијалне дошао и рекао да треба преко 20 аутобуса?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: И тада сам рекао да чак нисмо имали толики број возача да смо морали тражити некакву помоћ да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је било неко питање неки Селимовић Авдија, да није то тај човек?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Е, то је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта његова жена опет нисам Вас разумела?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Његова је жена тражила од мене да покушам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телефоном звала?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време рата? А шта каже његова жена Вама кад зове телефоном?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја заиста не сећам се шта конкретно каже али са Селимовић Авдијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике која је тема разговора?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Каже да је Авдија у Техничко-школском центру и ја сам рекао да заиста не могу ништа урадити нити смем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога не смете да урадите?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па нисам смео ни од паравојне нити било којих формација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте се распитали ко је надлежан кога би могли да замолите? Јесте ли уопште покушали да јој помогнете или сте само рекли да не може?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ма не, покушао бих сигурно али знам сигурно да у том нити сам био неко или нешто моћан да сам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога би покушали да сте хтели?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па не знам од кога бих тражио заиста, стварно јер с обзиром да је таква хаотична ситуација била те 1992. године поготово оно на граничном прелазу ту се оно Каракај, ту су се налазили и они како се зову «Жуте осе», ту су били некакви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, она вам каже затворен јој је муж у Техничко-школском центру, Ви идете у Зворник из Табанаца, пролазите поред тог центра?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не идем у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не идете у град?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како идете на састанке владе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Кад имамо састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро кад имате састанке, пролазите, па то је на самом ћошку?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па врло ретко смо ми имали те састанке итд., али пролазим од «Дрина транс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли знали онда, да ли Вас је она обавестила, јесте ли пре њеног позива знали да су ти људи затворени?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Вас она изненадила?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Она ме је изненадила с тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питасте ли је онда кад Вас она пита «откуд сад затворени људи у Техничко-школском центру»?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па питао сам се и рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте питали?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па питао сам сам себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта од себе да сазнате?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Шта ћу ја сад, кога ја могу да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Директор сте предузећа?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па шта ја директор предузећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали на влади да ли има ту неки људи затворени?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, нисам тада ни био на влади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу сведоци цео град је знао да су ту људи седели пет дана и грађани обични који уопште нису ни директори, а камоли нешто.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па шта директор, ја сам имао задатак да идем да набавим гориво, да набавим резервне делове итд. и врло често сам био и одсутан из "Дринетранса", да не говорим о неким другим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим сте још приликама контактирали са овим Павловић Марком и да ли сте контактирали по неком питању?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Пиварски јесте ли Ви њега видели још неки пут осим тад кад Вам је то тражио аутобусе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јашта сам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јашта сам него га видео и боље да га никад у животу нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам испричајте сад он није више жив, а да га се не плашите кад сте га још видели у којим околностима?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па не плашим се. Прво ево казао сам онога тренутка шта сам доживео у "Дринатрансу" од стране њега и тада сам га први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за шта је он то тражио аутобус, један или више?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, он је, неко је дошао прије тога да тражи аутобус мимо наредбе итд. и без возача "Дринатранса".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да узме аутобус?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко, неки војник, неки цивил?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Неки војник и ја сам рекао не може ићи аутобус "Дринатранса" без возача и без наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије наредбе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта тај каже шта ће му аутобус?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, тај возач није ништа. Тај човек војник није ништа рекао него је једноставно отишао па ме пријавио и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Пријавио Пиварском и ономе Репићу. Ја сам седео у канцеларији на радном месту, они су ушли у ту канцеларију и онда се каже «а ти си тај директор који не да српској војсци аутобус» и онда је почело псовање, Пиварски је репетирао пиштољ, а онај Репић је извадио нож онако потпуно крвав итд. и ја сам себе заиста тада видео мртвог. Ја не знам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у Вашим канцеларијама се дешава?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Лично у мојој канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Репић тај како је он изгледао?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па мањи човек чини ми се мањи човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да је Репић?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па касније сам сазнао да је носио репић и све то, знао сам Жућу а Репића сам мање знао али оно после суђења у Шапцу итд., и онда сам се сетио свега тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви пратили то суђење у Шапцу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, него је било у новинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га препознали?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Репића да је то тај што је дошао са Пиварским?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, што је са Пиварским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он ту кад долази са Пиварским шта он ту каже?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Псовали су ми и српску мајку, сад ја не дам српској војсци аутобусе и све то и онда је Пиварски репетирао и овај извадио нож, ја сам себе видео мртва и он нам рекао у оном тренутку, не знам ја која је била, ја сам устао и рекао па ако вам је стало ево убијте итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ће њима аутобуси, јесте ли смели да питате, јесу ли рекли они треба нам?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па како смем, ја сам рекао ми не дамо, наше је правило да не дамо аутобус никоме без наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ви то њима кажете?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да и без возача "Дрине транс" зато што ће возачи "Дринетранса", с обзиром да је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте им рекли од кога Вам треба наредба?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, па где сам могао рећи када сам дрхтао као прут не знам ни ја шта сада, нисам смео да проговорим ништа и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте се жалили?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте ево, на страни 11, 29. новембра: «Том Пиварском у мојој канцеларији, ја сам му рекао отворено шта треба да се уради, треба од територијалне одбране да добијем налог да треба аутобус за ту и ту линију и то је основно».

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, заиста не сећам се, то је, кажем, вероватно је и то било, али је такав страх био да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате још нечега везано за овај Школски центар, као на пример ето сада, испоставило се да Вас је ипак звала нека жена од Селимовић Авдије, јел?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А прошли пут нисте могли да се сетите?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Нисам се, жена је звала и то је то, али нисам се могао сада да се сетим имена и презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које сте још, осим тих девет имали проблеме, јесте са тим Жућом имали неке проблеме?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па мање, повлачили смо се као лопови када смо улазили у «Дринутранс» поред њих и тако даље. Чак у једном тренутку била је и нека пуцњава, то је страхота, између те, да не кажем, или шта су биле, паравојне или не знам ни ја шта, између њих је било страшно неке пуцњаве, тако да је то било, било је грозно по ноћи доћи у «Дринутранс», јер јер баш на ономе, тој раскрсници било то наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, када сте се пожалили на овога, да убудуће је Марко решио проблем и да више Вас овај није узнемиравао. Јесте се још неки пут жалили?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварски?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па, не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више Вас он није?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Нисам се ни жалио, на мене није, овај, Жућо узнемиравао, него је једноставно су ми дали све раднике, јер нису смели једноставно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се на Жућу жалили?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Пиварског сте се жалили. Ко је био опаснији, Жућа или Пиварски?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Оно, у почетку је најопаснији био, мени је најопаснији био Жућа, а касније Пиварски, Нишки, то су неке посебне приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај Нишки, када сте њега упознали?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Тако се представио да је Нишки. Прво сам чуо овај, да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам се представио?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Није се представио него, прво сам чуо шта је радио у Челопеку, да је скидао људе голе, да је натеривао људе да једни друге туку, затим, овај, чуо сам за Кисељак, а и једном је долазио у Табанце. Тада је било, не знам ни ја колико људи, толико је грдно псовао да чини ми се да, овај се и мушица могла чути како је био тајац и тако даље. И углавном је све, реко, немој да некога чујем да издаје и тако даље, то све, ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су аутобуси «Дринетранса» некада били задужени да довозе српске избеглице из ратом захваћених подручја, где су отерани?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јесу, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, да ли се тога сећате, мај, јуни, одакле сте довозили?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Мај, јуни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тај почетак рата, можда из Тузле или из тих подручја, где су отерани Срби?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, чини ми се да најпре је био Илијаш, па је касније било Сарајево и чини ми се да је углавном то, Илијаш и Сарајево, то је највише. Сарајево је тада чини ми се ишло негде око можда лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим овде после Козлука, одмах насељавање избеглица, 04. јула, значи.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Можда лажем, али овај, чини ми се да је готово четрдесетак аутобуса ишло у Сарајево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не сећам се датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево 04. јула после Козлука, ево каже, насељавање избеглица, Козлук, Горњи Шепак, одакле су исељени ови Муслимани. Ту су насељени?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, насељени су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из којих места?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Ко Вас је за то ангажовао, за тај посао?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: По налогу територијалне одбране све је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде пише по налогу Привремене владе Српске општине Зворник.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: И територијалне одбране, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И штаба ТО?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: ТО, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, ко је то физички, да ли је ту било писмених налога као у овом случају?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам онда, ја сам рекао онда да су доносили, да треба толико, овај, сведок како се зове, под «Р» да је долазио и да треба толико аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, «Р» је долазио и за насељавање избеглица да тражи аутобусе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, за довоз, за довоз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То насељавање.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, за довоз избеглица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио неко испред Владе, као што је «Р» испред територијалне одбране?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није испред Владе нико?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, мени се чини да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто онда овде пише «преглед извршеног превоза избеглица по налогу Владе и штаба ТО»?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не сећам се, вероватно да је неко заједнички то радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте комуницирали са неким из Владе везано за довожење избеглица, насељавање избеглица у Зворник?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ова госпођа Нада Ристановић сама правила ове, куцала?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, она је куцала, нормално да сам ја потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то њој диктирао? Не можете да се сетите, зашто овај наслов овако?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, то нема благе везе то што Ви кажете, ја то уопште не знам и не стојим иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ово друго што сте потписали.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја то што сам потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преглед 21. јули, то сте потписали, преглед извршеног превоза по налогу Привремене владе Српске општине Зворник и штаба ТО Зворник, нема никакве разлике.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сте потписали. Ја Вас питам, ко је тај текст сачинио?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, текст, не знам ја ко је текст, то је фактуриста који фактурише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви разумете шта Вас питам, зашто је наслов овакав какав јесте? Када кажете «Р» Вас зове и каже, аха, треба толико аутобуса да се населе српске избеглице одакле су истеране или већ шта.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, па вероватно су били у сарадњи или не знам ни ја шта и како. Оно основно што сам и рекао да смо имали сву ту евиденцију где су возила ишла, колико су пршели километара и то све и на основу тога вероватно је то је,то, вероватно- да је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01. јуни, Зворник-Шеховићи и обратно, довоз избјеглица. Да ли се сећате тога?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Чак овај 01. јуни, тада је један наш аутобус у Шеховићима изгорео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми нешто друго, осим те информације.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па не знам. Знам да сам само, када је у питању било Сарајево, да сам рекао да немамо толико аутобуса и да не можемо обезбедити, нека раде шта год хоће и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су дошле неке избеглице, да ли се сећате, из Живиница, из Тузле?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем маја?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, ми такве нисмо довозили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте довозили, а да ли знате да су дошли?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: То они који су били насељени, тако се звала, Брњица и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ти из Брњице, шта можете о тим људима да нам кажете, када су они дошли, са ким су дошли, ко их је довео?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, не знам заиста ни ко их је довео, ни са ким су дошли, ни како су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да су неке избеглице биле смештене у спортској дворани у Зворнику?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да су неке српске избеглице из тих крајева насељене у Ђулиће, Бијели Поток, тамо у та села горе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, само знам да су ови из Брњица биле насељени у Ђулиће и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то знате?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: То знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали, у чије су то куће ушли?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, како ћу знати ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то празне куће биле?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Како, па откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Нисам никада био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали, Ђулићи, да ли сте знали, да ли је то муслиманско или мешано или српско село, да ли је то било велико село?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ђулићи је муслиманско село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте се запитали, како сада улазе, где су ти људи када ови долазе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ко сам ја да се уопште запитам, јер ја уопште нисам био ни у каквим органима, нити било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овако као човек, нисам мислила као неки представник органа, да ли сте се запитали, где су сада ти Ђуличани када ови долазе из Брњице?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих одвезао, превезао?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро. 03. јуни, ево фактурисали сте Зворник-Ђулићи и обратно, насељавање избеглица.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Зворник-Ђулићи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то су ти вероватно из дворане до Ђулића?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, вероватно, па вероваотно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, Зворник-Каракај, превоз избеглица на исхрану. Какав је то био превоз, где су се они хранили?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: У Каракају је била ова, у Каракају прво је била велика фабрика обуће која је имала, једна од савремених фабрика, имала је изванредан ресторан, овај, сада не знам, чини ми се да је ту негде било преко хиљду и нешто радника и тако даље и да је ту спремана храна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фабрика «Стандард»?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је спремана храна, у ком периоду и за кога?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се ту хранио?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, како ме питате када не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас, зато што овде пише, превоз избеглица на исхрану, па сам мислила да ћете ми нешто одговорити на то питање.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, па не знам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је, да ли су се избеглице храниле у Каракају у том ресторану?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, не знам заиста, стварно, верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога да питамо, Ваша фирма то фактурише?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Наша фирма фактурише, али не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је уопште познато да су некада вожене избеглице на неку храну у Каракај у «Стандард»?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не сећам се уопште, али вероватно да су вожени, ако пише тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте превозили војску, где сте превозили војску, како је то требовано?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Војску?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево пише исто, 01. јуни, превоз војске, 15. јули, превоз војске, 14. јули, превоз војске Зворник-Петковци-Кисељак, по налогу штаба ТО и Привремене владе? Како се то требају аутобуси и возачи за превоз војске?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да треба да се јави одређен број возача и возила, рекао сам, без циља, без навођења циља због чега и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко требају то за војску?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Територијална одбрана исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто све као и за ове затворенике и за ове избеглице?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Однос «Дринетранса» је углавном био територијална одбрана и овај рекао сам, Извршни одбор и када смо имали састанке у Скупштини са Привременом владом. Ето, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове до Суботице, до Палића, јесу неки вожени? Помињали сте Ћиле.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Е, можда су они, три аутобуса су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било, испричајте нам то, нисмо то до сада чули, за те Ћиле. Где је то село Ћиле?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: То је одмах ту, овај, код Каракаја, одмах ту, нема једно триста метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта знате о томе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Они су, ови из територијалне одбране су рекли да су они добровољно, овај, се изразили да желе да иду и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било исто чисто муслиманско село?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја мислим да јесте. Чак је био и један наш радник који је био портир, Ћилић Ахмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ахмет Ћилић?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда, добили сте налог?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: И они су исто одвежени, колико ја знам, није било неких ту проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са три аутобуса, где су они одвежени?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да су одвежени у Суботицу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Могуће је и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Ваши аутобуси ишли и преко границе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, јесу ишли аутобуси преко границе, они који су се бавили међународним превозом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ишли неки и на Палић у то време, у Суботицу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Највероватније, можда су ти људи, не знам, можда су та три аутобуса, можда, али не други. Знам да је Козлук вожен до Шапца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у Србију?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево у овом прегледу има стваро што Ви кажете, да не признајете, три аутобуса, 05. јуна, каже, 06. јуна, превоз избеглица из Ћиле.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Како, па ево ја сам признао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зворник-Суботица-Пале.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ево ја сам ево признао да су ишли ти из Ћиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Остало је нејасно, рекли сте да нисте фактурисали ову вожњу од Каракаја до Пилице, да то нисте фактурисали? Јесте тако рекли?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја се не сећам да ли сам фактурисао или не, заиста, стварно и мислим да није.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да није фактурисано?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Мислим да није.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А зашто?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, откуд ја знам зашто, зато што је, што је, ниједно оно што смо ми се обраћали и овај Извршном одбору и коме, никада није ниједна наша, да не кажем, жалба или, како да кажем, кукњава или не знам ни ја како другачије, није удовољена, чак ни онда када је требало да се један одређени број људи, овај, врати у радну обавезу, како да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Колико је аутобуса било ангажовано за ту вожњу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Четири до пет аутобуса. Ја сам заиста, стварно морам признати, да сам овај био убеђен и онда када је, да су то они аутобуси који су били мобилисани од стране.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, како Ви то не знате где се ти, где ће ти аутобуси да возе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Како, како ћу знати?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Мислим, основни је предуслов неко креће на неки пут, можда иду на Палић, да се обезбеди гориво и то?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Никада се не наводи овај, само где се треба да јаве.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да би се обезбедио.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Молим Вас, у неким налозима је стојало да треба да буду пуни резервоари, у неким да само дођу до одредишне станице и онда ће, то, овај, да се на натенкује гориво онолико колико треба.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У неким налозима, ко то даје налоге?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: У наредбама.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Писмене су наредбе или како?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: У наредбама.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Од кога су те наредбе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам рекао од ТО.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Од ТО? Па пошто у овим рекапитулацијама Ваших фактура стоји да је преглед извршен и превоз по налогу Привремене владе.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: И ТО пише.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јесу се они договарали, ја сам то већ дао одговор на то.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро са ким, то Вас је председник већа питала, са ким Ви то контактирате, да ли у вези ових превоза Ви контактирате само са неким из ТО или из Привремене владе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Молим Вас не, у то време нисмо могли располагати никако материјалним тим добрима, него су она била, морали смо давати та материјална добра која смо имали и тако даље, ето то је основно.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да не слушам, то смо све слушали. Реците ми, ко вам је платио ову возњу од Каракаја до Пилице?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не знате ко је то платио?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам уопште, не знам уопште ни да ли је плаћена.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Зашто? Да ли је могуће да је била бесплатна возња чим се не сећате?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, него не знам да ли је плаћена и тако даље, да ли је остала и даље отворена или затворена и тако даље, а та потраживања, заиста, стварно не знам. Али, само да Вам кажем, чини ми се да је тек од 1996. године, тада су, овај, та нека потраживања тражена од Владе Републике Српске, односно министарства и тако даље, па можда, овај и тада су и затворана и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ево, Ви сте по овој збирној рекапитулацији то фактурисали Привременој влади.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па, то није ништа спорно.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па, ја сам то признао.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Мислим на ову возњу Зворник-Пилица и обратно?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, овде је збирни преглед.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па, нема ту мог потписа, молим Вас.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нема везе, господине, што нема Вашег потписа, ово су истражитељи Хашког тужилаштва.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Нисам ја.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само мало сачекајте. Ово је документација узета из фирме «Дринатранс».

Сведок БОШКО МИЛИЋ: : Па, нека је узета, можда је прављена касније.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само мало сачекајте да чујете и ту је преглед ових свих превоза које сте Ви имали у том неком периоду, направљено где је «Дринатранс» Зворник 08.06.1992. године, па наведено шта је све вожено од 01.06.1992. па наовамо, Зворник-Каракај «Стандард».

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Немојте ме нешто питати што није, овај, везано за мој, ја стојим за ону фактуру која је тада фактурисана. Рекао сам малопре да је, овај, касније све оно, од свих предузећа у Зворнику, тражено да доставе те материјалне штете или не знам, доказе о томе да ли су наплаћене.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Чекајте, немојте ми сада о томе. Ево, ја Вам предочавам писмени документ који су истражитељи Хашког тужилаштва, то је Ваша фирма, и овде где има ова фактура, постоји збирна рекапитулација.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не можете ме сада убедити у нешто, ја стојим, да стојим иза тога, иза овога не стојим и немојте ме, то је вероватно могуће.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас питам, сачекајте мало, ја Вас питам да Ви ово објасните. Да ли је ово фалсификат истражитеља Хашког тужилаштва?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, ја уопште не тврдим да је фалсификат.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, или?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Него је речено, рекао сам добро да је касније, када је завршен рат, тражено, овај, да се надокнаде све те материјалне штете које су учињене тим предузећима и можда је на основу тога, обзиром да сам рекао да су, молим Вас, да су постојали путни налози, књига ванредних возњи и вероватно да је на основу тога и прављена.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ово је, према овом писменом документу датум 08.06.1992. године.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Нема везе.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само мало сачекајте, није то било 1996., па нешто, па према овом писменом документу, Зворник-Пилица и обратно, четири аутобуса и тако даље, 216 километара, превоз затвореника, то је преглед извршеног превоза по налогу Привремене владе Српске општине Зворник и штаба ТО.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Молим Вас, Ви заиста нећете да разумете.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, ја хоћу да Ви ово објасните.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не могу да Вам објасним, јер је касније, када је завршен рат, тражено да се од предузећа доставе све шта је, која су потраживања, да ли се путем или компензације или нечега другог то затворило. Ето, то је основно.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нисте ми ништа објаснили.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам како бих Вам могао другачије, госпођо.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, нисте објаснили. Ви се не сећате ко вам је платио ову возњу, ја Вам предочавам, пошто се Ви не сећате, не сећате се да ли је било фактуре, али ја Вам предочавам писмени документ Вашег предузећа где стоји ово чега се Ви не сећате.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја, па хоћете да ме разунете?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Све оно што смо радили, са војском, са територијалном одбраном, са не знам ни ја, за општину, све, постојала је евиденција. Можда су на основу тога, да би лакше доказали, можда су на основу тога правили тај списак и доставили га, овај, за наплату, ето то.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је правио списак?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Из «Дринетранса», јер ја сам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, дозвољавате могућност да је ово тачно што сам Вам предочила?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Мислим да не дозвољавам да сам ја у то време, ја само дозвољавам да сам ово, а да је ово касније, вероватно је могуће прављено, јер и било је надокнада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту пише овај превоз из Ћиле који сте сами причали?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па причам, али да би документовао неко, молим Вас, морало је стојати датум када се то десило и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постоји датум, 08. јуни. Добро, нећемо се сада више око тога, није ту ништа мени нејасно.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Немам више питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу се надовезати на ово питање да разјаснимо. Мислим да ту нешто овај, што каже, настао је један неспоразум око овог документа. Па бих Вас ја питао, Ви сте погледали овај преглед и ово.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ево сада сам гледао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Погледали сте? Ако хоћете, могу и ја да Вам предочим. Да ли се сећате, да ли сте Ви тада у то време правили овакве прегледе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, ја Вас молим да ме разумете да нисмо заиста у то време то правили, али заиста смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је могуће било, мене је само занимало да ли сте Ви тада правили?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам заиста тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је преглед вршен накнадно, преглед, куцање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они тада у то време правили уопште прегледе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А он каже, човека не, а дозвољава могућност да је то урађено накнадно?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумео сам, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево га овде, молим Вас, 21.07., оно што смо причали пре три године, фактурисано 21.07.1992. године, а не касније и уз то, под истим датумом и преглед, под истим датумом и преглед.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Зато за тај део и стојим иза тога, али не стојим иза овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али господине, за овај за шта нема ово прво, потврђујете ставке, не знам да ли ме схватате.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не потврђујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, сами сте рекли за Ђиле, за Пилицу, за избеглице.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Потврђујем, али да нисам фактурисао, немојте ме сада унакрсно да нисам фактурисао и да није, у моје време док сам био директор то прављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није овде питање да ли је фактурисано, да ли је рађено?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Није рађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени није битно да ли је фактурисано.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Није рађено у то време док је, можда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тај превоз обављао у то време?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: То сам Вам рекао, то сам Вам признао за Ђиле да је и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је плаћен превоз или није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи суштински, тај превоз јесте извршен.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Негде је фактура написана, највероватније није наплаћено, ради се о ратном стању, ја то тако и разумем, коме се тада могло фактурисати, односно, ако је држава, земља, крај, општина у ратном стању, а јесте, нема фактуре за ангажовање, за потребе војске, за потребе територијалне одбране и тако даље.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја Вас молим, само мало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај преглед који је касније прављен, за који Ви кажете да није, дакле, садржајно што стоји у њему, да, тачно, извршен је, а сама ова хартија, папир, овај документ, Ви кажете да је он највероватније настао касније, јер Ви то тада нисте правили.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јер је касније тражено од, да ли од Владе Републике Српске, да ли од ресорног Министарства саобраћаја и веза, да се доставе ти подаци да би се надокнадило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остао је један део, да кажемо, половичног Вашег одговора у вези ангажовања аутобуса «Дринатранса» за превоз Муслимана из Ђулића до Техничког школског центра, то сте рекли да није било.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја априори то одбијам, да није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми исти тај дан имамо и превоз становништва уопште из тих села према територији коју су држали Муслимани до Мемића. Да ли је можда на том правцу ангажовано било аутобуса?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја заиста стварно верујте ми да се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жене и деца су превезени у Мемиће.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, заиста, стварно овај, не сећам се, заиста стварно се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми смо имали неке сведоке које смо саслушали и који су превезени тим аутобусима од Бијелог Потока до Мемића.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам рекао да се заиста тога не сећам, поготову и председници већа, говорила је о неким именима да су виђена, ја заиста се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте говорили да сте добијали те наредбе за ангажовање превозних средстава, аутобуса «Дринатранс» од територијалне одбране, па сте говорили и овај, неко лице за које се Ви сећате да је било у потпису, па ја бих Вас питао, да ли се можда сећате да је ту наредбу некада, та наредба некада са потписом била Марко Павловић?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези овог превоза становништва из Козлука и ту је, дакле, било ангажовање аутобуса. Рекли сте да је код Вас тим поводом и у ту сврху дошао и тражио аутобусе Јово Мијатовић.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада, у вези овога кажете, увек је било ангажовање по наредби штаба територијалне одбране где је радио Јово Мијатовић.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, Јово Мијатовић је био тада прво, чини ми се да је био посланик, па је био и, чини ми се, да ли посланик у парламенту Републике Српске, не знам ни ја где је био посланик, овај, па је, овај, он горе радио у општини и вероватно у договору са њима, ја сам прихватио да је постојао, прихватио тај његов предлог да је постигнут договор и каже, да треба да се обезбеди одређен број аутобуса и тако даље. Е сад ја заиста стварно не сећам се је ли била наредба или није, вероватно постоји у тим путним налозима јер свугде се у путним налозима писало по наредби не знам, тога и тога, али заиста не могу да се сјетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, ако сам разумео не сећате се да ли је поред Јове Мијатовића?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је дошао за ангажовање тих аутобуса постојала и наредба из Територијалне одбране?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, да, заиста стварно, али знам да је лично он био у мојој канцеларији и да је питао, да сам рекао да је за мене то било запрепашћење кад сам чуо да треба да се Козлук исели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јово Мијатовић је био посланик?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то је тачно, али како сте ви њега доживљавали, је ли он нека власт у Зворнику, да ли је он можда члан привремене владе или тако што?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја не знам да ли је он био члан привремене владе, не знам заиста стварно, али је био ајде да не кажем, алфа и омега ту за све то и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он вама могао да нареди то што је дошао?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, ја не могу да се сетим госпођо знам да је, рекао сам да је био у «Дрини транс», не могу да се сетим око наредбе с обзиром да смо већ једном разјаснили да смо рекли да нам требају наредбе ове Територијалне одбране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: (Бранилац Бране Грујића) Ја би искористио прилику да се надовежем на ово питање колеге па ћу касније још нека питања да вам поставим. Да ли сте ви добијали наредбе од некога другог, сем од Територијалне одбране за те превозе, ево конкретно што колега пита да ли сте добијали наредбе од војске или је довољно било само усмено обраћање?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли сте добијали наредбе писмене од Јове Мијатовића?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, писмено.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А што сте само онда од Територијалне одбране добијали наредбе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па тако, тако, тако је било установљено јер је увек и прије рата било да се од Територијалне одбране кад су у питању ангажовања материјалних средстава или не знам ни ја, увијек је било од Територијалне одбране.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е сад да се вратимо мало, Ви рекосте да се сте у више наврата давали неке изјаве, молим Вас да ми кажете колико пута у вези овог догађаја сте давали изјаве и коме, ако се сећате.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ево овако први пут сам давао изјаву овде у Београду 2006. године, други пут сам давао изјаву у Министарству односно Центру јавне безбједности или Станици јавне безбједности у Зворнику јер је Центар јавне безбједности био у Бијељини, давао сам изјаву око ангажовања аутобуса за Сребреницу.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Које године?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно нам је.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не могу вам рећи.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па битно је, веома је битно ово што га питам, немојте Ви оцењивати то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Сребреницу?

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па битно је колико је изјава давао мислим и кад и коме. Видећете, не дозвољавате ми да утврдим то да би поставио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не дозвољавам јер не видим зашто је то битно када је давао изјаву за Сребреницу, јер ми овде не судимо за Сребреницу.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја питам укупно колико је изјава дао?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Дао сам ту изјаву, касније сам дао изјаву у Тузли.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Што значи касније, ја вас питам кад сте давали изјаве и које године, Ви сад мени.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, молим Вас извините. Ја Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете да се сетите.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ево ја мислим да сам у Тузли, ево чак имам и горе у мојој ташни кад је све поредано, кад сам све то давао.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Знам, прошли пут сте имали неку евиденцију па Вас зато питам да лакше дођемо до тога.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ево рекао сам, нећу да носим из разлога што ово о чему сам и говорио, али ја мислим да сам давао, мислим после 2006. године за Сребреницу у Станици јавне безбједности.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А пре 2006. године да ли сте давали неке изјаве? Пре 2006. године?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Давао сам 1992. године рекао сам, онда када сам био болестан, давао сам човеку из Новог Зеланда, он је дошао у моју кућу.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е па то ме интересује, значи пре 1996. године, пустите ово сад што ми овде расправљамо.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Давао сам тада.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: 1992.године?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, не знам датум, али сам тада био болестан, под веома високом температуром, имам и написмено сам то.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: То су ови хашки истражитељи је ли тако, 1992. године?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Или 2002. године?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: 2002. године, 2002. године.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Рекли сте 1992. године.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Извињавам се. Извињавам се.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Је ли то прва изјава била?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: То је прва изјава била.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е да ли сте тад причали о овоме што нама данас причате?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Веома мало и веома је кратко човек остао, зато што ме само питао где се налазе путни налози, и пошто је тако евиденција ја сам рекао да се налазе путни налози у «Дрина трансу», сва евиденција се налази у «Дринатранс» и наредбе и путни налози и књига ванредних возњи.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е добро. И књига ванредних догађаја, да ли је он тад отишао да изузме ту документацију?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам заиста.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви нисте ишли са њима је ли тако?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Били сте болесни?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, био сам јако болестан.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А да ли сте се, Ви сте још увек били директор тад, је ли?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нисте?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, ја сам 1996.године био.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: До 1996. године, да ли сте се после распитивали пошто кажете да идете у то предузеће чим неки позив добијете да проверите, да ли сте се.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Слушајте, ја сам, да вам нешто кажем.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Дозволите молим Вас.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Извините молим Вас, извините молим Вас, ја сам доживео ипак неке непријатне тренутке када је та «Дринатранс» и нисам ишао у «Дринутранс» не знам ни ја колико година.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: После тога је ли?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: После тога и тако даље. Ишао сам онда када сам тражи да ми дају моје акције, ишао сам.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, молим Вас да се вратимо, знате на ова питања, само кратко ако можете да ми одговорите, да ли су они тад изузели из «Дринатранса» ову књигу ванредних возњи?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам заиста.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Само сам им дао тада наредбу оно за превоз у Сребреницу и они су тада узели то и ја сам после то код себе на једном папирићу.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А да ли су тада узимали неке наредбе и да ли су постојале наредбе тад ове о којима ви причате из штаба Територијалне одбране?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам заиста, немојте ме питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам ја, он је рекао да не зна, питала сам.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам да ли су узимали да ли нису и тако даље, ја само знам да ми је био човек из Новог Зеланда и да сам тада био под веома високом температуром и да је он то вероватно ценио и веома, веома кратко се задржао.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи тад су сва ова документација је тада била?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: У «Дринатрансу».

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: У «Дринатрансу»?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А откуд знате то?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па знам зато што је тако остало иза мене, морало је да.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви сте отишли 1996. године кажете, а ово је 2002. година?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја Вам сад кажем кад је уништена архива «Дринетранса», мало сам прије рекао председници.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А јесу ли још који пут ови хашки истражитељи долазили код Вас у међувремену до 2006. године?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Само тад?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, само тад.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: 2002. године?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да. И после сам давао чини ми се да је то била 2007. година.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, добро, не интересује ме.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам давао у Тузли.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли се сећате Ви, председница већа је покушавала да Вам питање, да постави то питање, да одговорите, али ја би нешто друго питао, да ли се сећате до кад сте добијали наредбе из ТО и када је и да ли је неко из војске и у ком периоду преузео ту улогу и да ли је било тих наредби из војске за ангажовање тих аутобуса, да ли можете то да?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам то чини ми се јасно и гласно рекао да све су наредбе ишле из Територијалне одбране.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: И за потребе војске је ли?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: И за потребе војске, ево да кажем и за Сребреницу каже по налогу том и том, пов.број тај и тај, које доноси.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро мени је то остало нејасно и ја сад вас зато питам.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Доноси Стево Ивановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то ви сад први пут кажете овако да су ишле наредбе из ТО за потребе војске, јесу то две различите институције или једна или?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, то је већ касније било, на пример за Сребреницу или неке друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питамо за мај-јуни 1992. године.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, уопште, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте рекли из Територијалне одбране, немојте сад да ширимо па да убацујемо периоде?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није испало јасно.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Није, добро, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, добро.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Извињавам се.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Је ли било у овом периоду, да ли ви знате кад је формирана војска та?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам заиста. Заиста не знам.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли знате кад је формирана зворничка бригада?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ево ја ћу да вам кажем.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: 02. јуна по наредбама које стоје у списима предмета.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ево сад први пут чујем од Вас да је то тај датум.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па ево постоји у списима предмета, ви кажете да сте све то читали, а сад ми реците шта сте ви то читали извештај неки па знате све исказе сведока?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па читао сам око ангажовања, мене су само интересовали око ангажовања аутобуса, ето.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знам где сте то читали.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На сајту.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам рекао на сајту.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија па што Ви одговарате уместо њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, зато што Наташа Кандић на сајту даје.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Рекао сам, рекао сам.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шта сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исказе сведока на сајту.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Мене уопште нису интересовали искази нечији и тако даље, мене је интересовало само да је не знам ни ја сведок тај и тај и тај рекао сјећа се да је било не знам толико аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тим извештајима са суђења читате шта су рекли сведоци ако сам ја схватила?

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па тако је рекао.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, да, само где се «Дринатранс» спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто као да би сад све сведоке будуће потенцијалне у неким предметима ставили у судницу и да они слушају шта ови причају и онда се припремају.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па добро али с обзиром да сам позван као сведок нормално да ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам се вама обратила.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Извињавам се.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи ви сте све те изјаве сведока нашли на овоме како кажете у овом извештају Фонда за хуманитарно право.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Хуманитарно право да.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: И то сте прочитали и сад нам то причате, а нисте прочитали да је формирана војска Републике Српске у мају месецу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам само, молим Вас, ја сам само гледао где се спомиње «Дринатранс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ето то ме интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада, то још нисмо утврдили кад је формирано и да ли је формирана и да ли је фактички или формално и кад, нећемо тако причати о нечему што још нисмо утврдили.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па како нисмо утврдили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће сматра да нисмо, ако Ви сматрате да јесмо.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па добро, имају ту закони, имају прописи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада, закон, у закону може да пише да је ово зграда од 10 спратова али није. Ајмо даље питања је ли има? Колега Станислав Проле.

Адв.СТАНИСЛАВ ПРОЛЕ: У почетку излагања рекли сте да сте управо, враћам се на ове писмене наредбе, да сте писмене наредбе добијали од Министарства или Територијалне одбране, јесу ли, само моменат, дозволите да Вам поставим питање, јесу ли то два појма, две институције или је то за Вас једно те исто?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Једно те исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо даље.

Адв.СТАНИСЛАВ ПРОЛЕ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Грујићу имате питања? Изволите.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добар дан пре свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да Вас питам, да ли је Вама познато да и у мирнодобским и у ратним условима мобилизацију људства и техничких средстава за потребе оперативних јединица врши Министарство одбране у свакој општини?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја Вас молим само да Вам кажем, раније се заиста звало Министарство одбране и писала је табла велика Министарство одбране, чини ми се да је касније дошло до престројства и да је то стојало чини ми се територијална, можда и сада пише Министарство одбране, заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте ви овде вештак. Сведок овде говори о ономе шта је било, а не како је по закону, то сам вам више пута рекла.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Не како јесте по закону говоримо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите законе, овде ако је ишта било по закону.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: И како јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како јесте, добро.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Е да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је било то га питајте.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Како јесте у то време било 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али немојте му ви рећи како је било, него га питајте како је било па да видимо шта ће он да каже.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ево ја га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ето он каже да је писало колико се он сећа Територијална одбрана.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Па господин је рекао да се не сећа како је добио позив, да му се чини да је у левом горњем углу писало «стого пов.Министарство одбране».

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам Вама одговарао на питање када је у питању била Сребреница.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ви сте то казали везано за ТШЦ?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, ја сам рекао господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите се Сребренице сада.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па не али се.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Нема Сребренице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: И казали сте да је Којић био диспечер.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јесте.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Друго питање, каже се фактуре су ишле према Скупштини општине и Територијалној одбрани, па се наводи 29.

новембар, 21. јул, 03. јуни, 01.06.; 15.07. и 06.06. Адвокат Миломир вас је питао, ја Вас питам поново знате ли Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па нећете поново питати.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја знам зашто питам и хоћу као тај који је оптужен за ту материју да рашчистим један део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нешто што није питао господин Миломир.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Само то што није питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Јесте.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли знате када је формирана зворничка бригада као синоним Војске Републике Српске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо следеће питање, ово је већ одговорено.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јасно сам рекао да заиста не сећам се.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли знате да од тог тренутка када је по наредби врха Војске Републике Српске формирана војска оличена у бригади под командом Благојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма то, чекајте немојте давати одбрану. Ово Ви сад што причате он ништа није рекао, према томе не можете Ви њему стављати у уста нешто што Ви причате, он је рекао да не зна кад је бригада формирана, а за Благојевића сте рекли да тог се човека не сећате, даље питања.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: На основу чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте стављати у уста човеку нешто што није рекао.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, добро. На основу чега су фактурисане 29. новембра, 21. јула?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новембра?

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да, новембра, новембра, 29. новембра пише фактурисано по налогу ТО-а, 21. јула по налогу ТО-а и привремене Владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ја да видим то шта је, не знам о чему причате. Да ја видим. Новембар.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: То је после овог инцидента са Пиварским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новембар које године? Немамо новембар у оптужници господине Поповићу, шта је фактурисано у новембру? 29. новембра 2006. године давао је исказ.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Е онда сам ја погрешно схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватила питање, дајте питање поново.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: 21. јула, то имамо 21. јула привремена Влада и ТО фактурисано од стране «Дринатранса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је било питање.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: По ком основу се фактурише ТО-у кад ТО не постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма то није он рекао, то Ви кажете не постоји, он каже да фактурише ТО. Значи Ви имате примедбе на његов исказ.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам апсолутно примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут нисте имали, чуди ме сад то. Прошли пут ево на страни, на крају исказа ја вас питам је ли имате примедбе кажете немам.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Апсолутно имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада имате примедбе?

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е реците, прво да завршимо, имате ли још неко питање?

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Превоз људи на исхрану у «Стандард», зашто су људи војени у «Стандард» на исхрану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам, одговорио је да се не сећа.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Је ли неко спремао тамо храну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам господине Поповићу.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесу тамо били кувари сеоски или је био неко други, нека институција која је спремала храну?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Није институција него су били колико ја знам ангажовано жена и разноразних мушкараца старијег доба и тако даље и они су то.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је тамо било војске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли Ви у тај «Стандард»?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је те жене ангажовао да ли знате?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ишао сам у «Стандард» онда када нас је Винко Пандуровић не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, 1993. година нас не интересује. Ко је те жене ангажовао сада да се ја надовежем.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Е не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: 15.07. и 16.06. фактура опет за ТО на основу чега је фактурисано за превоз војске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га он је рекао да је то ТО.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: И последње опет се враћам само на ово Министарство одбране ко потписује и где су ти документи који су потписани за позиве војницима и захтеве за давање средстава за војску

од ТО-а или од Министарства одбране да се види чији су, ево то је мој захтев?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја Вас молим ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, је ли то неко питање, захтев, нисам разумела уопште шта причате.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Генерална примедба моја је да се на увид суду и мени нормално ставе документи које сам ја потписао или неко други, којима се ангажују средства «Дринетранса» за потребе ТО-а или војске, да видимо ко је то ангажовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта сад предлагете?

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Предлажем суду, предлажем сведоку да се помогне да се прибаве ти документи. Ево толико, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је уништено. Имамо исказ сведока, рекао је да је уништено, је ли тако. Још ћемо једном тражити од Хашког трибунала да ли су изузели нешто после његовог исказа 2002. године, можда је и то изузето али не верујем, ја сам добила 3 књиге хашке документације коју ви све имате, ево сад сте добили и ово, то сам ја тражила.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Госпођо председнице извините што вас прекидам, јер сведок каже дословце наредбе је добијао од ТО Јово Ивановић никад од мене. То је сада чудно, добијао је од ТО Јово Ивановић. Јово Ивановић је командант војног одсека.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Стево Ивановић.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Стево Ивановић, извините. Стево Ивановић, он је командант војног одсека и од њега ако се добијају наредбе, добијају се од војног одсека, а не од ТО-а. Стицај околности једна и друга институција су у истој згради, на истом улазу, спрат више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас да дајете одбрану поново. Немојте молим вас.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Па шта да радим ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања и примедбе. Завршимо са сведоком и то је то. Предлози на крају. Шта ја треба сад да се упуштам са вама да анализирам Стеву Ивановића, јел Стево Ивановић превозио ове људе или не? Ко је био Стево Ивановић, је ли он био шеф Територијалне одбарне или Марко Павловић, ко је био?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Шеф Територијалне одбране је био Марко.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: То ја нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја питам, ко је био?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па Марко није Стево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате још питања за сведока?

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците. Значи завршили смо са питањима.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Тако сте ви поставили питање, сведок је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете примедбу на то, можете сада само да завршите са примедбама на његов исказ, а после ћете на мене примедбу.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: За њега немам, како је сведок рекао да му је наредба дошла од ТО-а, а потписао је Стево Ивановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ево само толико. То су две супротне институције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја га питам ко је шеф Територијалне одбране. Још нешто. Јесте завршили са сведоком?

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још примедбе неке на његов исказ?

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим питања?

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е ја ћу вас питати, укључите микрофон, везано за ово што каже да је од Територијалне одбране добио налог да се људи возе у Пилицу, је ли то тачно или није? Је ли тачан његов исказ у том делу?

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, од Територијалне одбране више ништа није могао добити после 01. после задњег дана маја, а да ли је добио од војске, да ли је добио од војног одсека не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад господине, каже да није? Каже да није од војске. Ја Вас питам да ли је тачно што каже да је од ТО добио налог да вози људе из ТШЦ у Пилицу?

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Од Територијалне одбране, од чланова штаба на челу са мнош, није могао добити јер нисмо више постојали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Милићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили од тог Благојевића или од Василића или од Петковића?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредбу да возите неке људе, затворенике?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ма нисам никада заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Добро. Хвала. Е имам још једно питање, седите ако немате више питања. Имам ја једно питање за Вас, у овом транскрипту од 29. новембра 2006. године рекли сте на моје питање да ли се осим овог сведока «Р» који је био технички секретар, онај што је кажете испред ТО увек долазио.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е што је технички секретар био господина Поповића, па сам вас ја питала да ли се осим овог «Р» још неког можда сећате да је радио у ТО, неки службеник, а ви кажете овако «Па једно

време додуше сад није баш пријатно ни говорити Момо Васиљевић, он је покојни, који је тада радио и долазио, колико ми се чини и овај Секанић, значи то је то», а ја Вас питам да ли је радио и Риђошић Драган, а Ви кажете «знам добро Риђошића».

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Није он радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Али чини ми се није долазио Риђошић».

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Није, није. Није никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад су долазили покојни Момо и Аца Секанић и поводом чега?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Покојни, Ацу Секанића ја не знам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ацо је валда жив?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аца је жив.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, Ацо је жив него не знам заиста за Секанића кад је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала везано, ово сад сам ја.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Али Момо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините ја Вас опет прекидам.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Добро, добро, изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вам овде прочитала овај део, а пре тога причамо о томе да Територијална одбрана долази и каже треба толико, толико аутобуса и онда они иду у Дивич, у ТШЦ или где већ све, кажете шеф каже треба, дође «Р» и каже шеф рекао треба те аутобусе, а шеф је Поповић је ли тако?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е и сад на то Вас ја питам да ли је још неко радио и долазио, Ви кажете «па долазио је и покојни Момо и Секанић, а Риђошић не».

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам да ли се ово долазио односи на доласке за аутобусе и на шта сте мислили кад сте рекли долазили и ова двојица, покојни Момо и Аца? Којим поводом?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па долазили су, доносили те наредбе, са њима сам чак ајде да изузем покојног тог Мому, са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте изузимати, то што је покојни не значи да није ништа радио.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Зато што је покојни, али са њима чак дуго времена нисам ни разговарао јер су се понашали поприлично дрско зато што никад нису хтели да схвате ситуацију у којој се налазило то предузеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо да чујемо коју наредбу су доносили и шта су то тражили на дрзак начин од Вас и како?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па причао сам око аутобуса и око свега тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте причали за Мому и за Ацу, рекли сте за «Р».

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Касније су долазили, касније долазили и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније сад пошто ми немамо на жалост догађај један дан, саслушајте ме до краја. То кад кажете касније може да буде касније од 08. априла, касније од 08. маја, касније од 08. јуна, касније од 1993. године, ја не знам кад кажете касније шта мислите касније у односу на шта, после чега, вежите се за неки датум?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја мислим да је то било 1993. године и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово кад кажете долазили?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био шеф, ко је њима тада био шеф, Моми, Аци?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они већ били тад у некој другој војној формацији?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Заиста не знам, не знам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у мају и јуну је ли био, причао је господин Поповић о Моми Васиљевићу, исто га помиње, шта је он тад био?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покојни Момо?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам. Знам да је био официр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у ТО или негде другде?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Чини ми се да је био у ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да ли је долазио код Вас у мају и јуну са тим наредбама?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, не знам стварно. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Ацу Секанића?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је саслушаван, шта не?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па не, ја не знам кад је долазио Ацо Секанић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам, ја питам Вас да ли је долазио са неким захтевима?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред ТО.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је пре маја и јуна 1992. године постојао редован аутобуски превоз за Клисус, Ђулиће и та околна села?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Све, све, сва мјеста која су постојала на подручју општине била су затворена и најрентабилнија линија била је Зворник-Сапна и Зворник-Каменица.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кад је престао тај редован аутобуски превоз?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па ја мислим да је то негде можда фебруар, март 1992. године, мислим, али не би, не би, или можда чак и април.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А зашто? Зашто више није било?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Зато што већ више није било безбједно за превоз и тако даље.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли знате како су се људи из тих села превозили до Зворника и даље у тој ситуацији кад није био редован превоз?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам. Знам да је једно 10-15 људи радило у «Дринатрансу» у том периоду, а то не знам ја датума 09. тог априла.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А запослени Муслимани који су радили у «Дринатрансу» јесу они редовно и докле су редовно долазили на посао?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Богами могуће да је била, могуће да је било и априла, могуће да је било и април, могуће је и мај да су редовно примали плату и тако даље, чини ми се да је тако.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте ви знали зашто су они престали да долазе на посао?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Зато што им није било безбедно и тако, не због «Дринетранс» него им није било уопште безбедно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јесте према тим запосленима предузимали неке мере?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Никакве.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Решење о престанку радног односа?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Никакве, колико се сећам никада. Колико се сећам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је Вама познато да су сви ти мештани тих села Клисе и околине исељени одатле и кад су исељени?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам то одговорио судији, госпођи преседници већа, ја сам то већ одговорио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Само мени кажите још један пут, овај пут вас молим.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Одговорио сам то није ми познато, али се говори о том првом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажите, причали сте већ о томе само бих ја мало са неке другачије стране то погледала да нисте могли да помогнете свом запосленом чија Вас је жена замолила да га ослободите?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, па нам објасните шта је то код Вас изазивало тај страх због којег нисте могли да му помогнете?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам Вам рекао да су у Зворнику владале тако, тако хаотично стање да једноставно није се знало кога се више треба плашити итд., нормално имо сам ја још и других ситуација итд., непријатних, чак је и моје старије дијете сина итд., итд., не бих о томе да причам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И у једном тренутку сте поменули неке ратоборне мештане Зворника, мислећи вероватно на Србе.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па, да ли бисте могли да поменете неке од њих?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не. Не бих.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је територијална одбрана могла да ангажује аутобусе «Дринатранса», а да Ви то не знате као директор?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Могла је, могло се десити да ја нисам уопште ту јер с обзиром да сам ја ишао да је био огроман проблем у набавци нафте, нафтних деривата, резервних дијелова и да смо се то углавном снабђевали из Србије.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко Вас је замењивао у тим ситуацијама кад нисте ту?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па ја мислим да није, да нас је било веома мали број и да је углавном главну ријеч у том дијелу водио кад су у питању аутобуси диспечер.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи он је.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Диспечер, колко се сјећам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је територијална одбрана могла да ангажује аутобусе мимо Ваше воље? Рецимо да Ви не потпишете налог за ангажовање аутобуса, а да аутобуси ипак буду ангажовани?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја никад нисам одбијао јер је таква ситуација била и то не могу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Сад у вези ових фактура, с обзиром да Ви кажете да сте налоге за ангажовање аутобуса добијали само од територијалне одбране.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да сте у фактурама уносили да налог потиче од Привремене владе и територијалне одбране, да ли сте Ви.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам мало прије одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, да ли сте Ви тај налог који сте добили од територијалне одбране третирали и као налог који потиче и од Привремене владе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам то фактурисао јер то је чини ми се Привременој влади или Извршном одбору, то је то, није територијална одбрана, а јесу ли они усаглашавали, нису усаглашавали.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па управо с тога што помињете да је могуће да су усаглашавали, да ли сте сматрали да су они усаглашавали значи те налоге пре тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је било познато, ја сам Вас то питала.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, не, то сам рекао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су Вас позивали на састанке Привремене владе?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: На састанке? Не састанке Привремене владе него су нас позивали на састанке директора предузећа и био сам на једном састанку Извршног одбора када је расправљано о информацији о пословању «Дринатранса».

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, то састанци директора, ко је био из општине на тим састанцима?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам и прошли пут одговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, причао је све то, страна 13, 14. Имамо ли неко ново питање на ту тему, да не понављамо.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да је Јово Мијатовић био алфа и омега.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Чини ми се.

НАТАША КАНДИЋ: По Вашем мишљењу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А у односу на њега командант територијалне одбране, који је његов ауторитет био?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Е сад, чији је ауторитет, мислим ја нисам меродаван за то да.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, као неко ко је имао односе са њим.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Верујте госпођо, ја мислим да је Јово био ауторитет јер је и дан данас је посланик некакав ауторитет и без обзира о каквим се квалитетима ради или не ради и дан данас у данашње вријеме.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али у оно време шта је значио, јер командант територијалне одбране био неко кога су сви знали, ко је имао ауторитет у ономе што је он радио у односу на војску?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Вјероватно су они знали између себе то све, ја то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не, ја Вас питам као некога ко је.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па не знам заиста госпођо, заиста ја стварно не знам. Било је, слушајте, било је таквих хаотичних стања, нас позову на пример у 10 сати на састанак и ми чекамо у 10 сати, 11, 12, 13, не

знам ни ја, и у један тек онда почиње тај састанак ми једноставно не смемо да се удаљимо нигде итд., то је таква била ситуација и шта сад.

НАТАША КАНДИЋ: На који састанак мислите?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Кад су позивани директори предузећа.

НАТАША КАНДИЋ: А ко позива директоре?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Извршни одбор је он је задужен за привреду, за пословање привреде.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли био присутан председник општине, Привремене владе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су две личности.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам, то сам реко.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сад питам, питам сад Привремене владе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па све је то рекао, ево страна 14. немојте.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али морам да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и ко је председавао и ко је присуствовао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али морам да питам да бих питала следеће.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Имам сам један ту и проблем оно за ту изјаву итд., итд., тако да не бих сад више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За какву изјаву?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ту што сам набројао имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте набројали ко је присуствовао седници, директори којих фирми, шта?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Јесте, јесте. Не директори него ко је председавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је председавао? Па рекли сте Брано Грујић.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: И ко је још, па набројао сам имена ко су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био на састанку, Стева Радић.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да, итд., и друге, тако да не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због Стеве сте имали проблема?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, нисам рекао, нисам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Ево шта ја хоћу да Вас питам, да ли су Брано Грујић или Марко Павловић односно Бранко Поповић, да ли су они могли знати за логоре Пилицу, Каракај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па немојте тако.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче сам Вам рекла.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, ја питам могло и да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо тако. Да ли Ви имате сазнање.

НАТАША КАНДИЋ: Не може молим Вас да ли има сазнање, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па може, па зато што ја овде водим поступак.

НАТАША КАНДИЋ: Они су, пазите, они су носиоци одређених јавних функција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви, молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Сваки грађанин је у позицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да он није знао, како сада може да каже да ли је он могао знати, које је то питање.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, погледајте члан 7.3 Правила Хашког трибунала како се доказује командна одговорност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав Хашки трибунал, члан 7.3. па ово није члан 7.3 госпођо, 7.3 је нехат, па немојте, овде ми говоримо о командној одговорности.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро није члан 7.3, а то је правило доказивања, како ћемо ми знати да ли је неко могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу тога што сведок каже да ли је могао знати, а он каже да он не зна, немојте молим Вас, одбијам то питање. Ево ако желите одлуку већа, веће ће одлучити.

НАТАША КАНДИЋ: Па мислим ја, ја тражим одлуку, ја мислим да то није у реду. Немојте пред нама.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА се одговор на постављено питање јер се члан 7.3 не примењује у овој оптужници нити је оптужено по том члану.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас ја нисам рекла да се примењује, ја сам само рекла да то правило доказивања како ћемо ми знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да али тај члан је везан за нехат за командну одговорност.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, поучите, како ћемо ми знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да је човек рекао да он не зна шта се дешавало у то време било да ми верујемо или не.

НАТАША КАНДИЋ: Како не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је није у то време уопште знао да су људи затворени, да су убијени. Кад сте сазнали да су људи, јесте чули одговор на питање кад је сазнао да су убијени? Како сад можемо да питамо њега да ли су они могли знати, немојте то су сад такве хипотетичке конструкције.

НАТАША КАНДИЋ: Ја га само питам, да ли може неко ко је председник Привремене владе, да ли може шта цени, може да се догађа

да има затвора, да има одвођења у Пилицу, да има убијања, ликвидације, а да то не зна председник општине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд ће то да цени на основу других доказа, а то његово мишљење нама уопште није меродавно.

НАТАША КАНДИЋ: Па имали смо овде, ја сам бар десет пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поготово човека који каже, који тврди да не зна.

НАТАША КАНДИЋ: Бар десет пута сам то питала и било је у реду, а сад одједном није у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вам рекла на који начин можемо поставити питање. Рекла сам Вам. Немојте Ви молим Вас колега да додајујете, Ви сте имали време кад сте постављали питања. Изволите, оштећени Лупић Мевлудин.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добар дан. Господине Милићу, ја имам једно три-четири питања, па можда нека од њих су већ питана али се слабије чује. Говорили сте о мобилизацији на почетку саме изјаве, моје питање, нисмо добро чули, ко је то све из Ваше фирме могао бити мобилисан, а моје питање гласи да ли је било возача у Вашој фирми чији сте Ви били директор, а да су били мобилисани у војном смислу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Свако је мого у том тренутку да буде мобилисан. Чак сам и ја више пута ишао сам и у Локањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је да ли је неки од Ваших возача и ако јесте који био мобилисан?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Било их је мобилисаних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Е сад заиста стварно не знам, било их је мобилисаних.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Моје следеће питање, ако је већ неко мобилисан од Ваших возача, да ли су они били мобилисани као возачи при јединицама или су били војници обични?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не као возачи, него у јединицама и обични војници.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добро. Да ли је неко од Ваших возача могао да оде са аутобусом на неку линију, а да то Ви или нека од ваших служби не зна да је он упалио аутобус и отишао негде?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Мислим да није могао, мислим да није могао изузев онога о чему сам говорио да је се дешавало да истерају возача из аутобуса и да узму аутобус и оставе га негде тамо и онда га после нађе, као што је на пример један аутобус у Растошници остао, као што је један аутобус не знам ни ја још негде и тако.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Да ли је можда у том мају, односно априлу, мају, јуну, па можда и касније у јулу било можда неких захтјева од неких других предузећа да им изнајмите шофере како би можда управљали њиховим неким другим моторним возилима?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам рекао да је било захтјева наших да изнајмимо возаче кад је у питању било пресељење Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли неко од вас тражио?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, ми смо тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули, а сад је питање да ли је можда неко тражио, можда овај "Q" за неки превоз да вози њихова нека теретна возила или тако?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја имам сазнања да је један возач тог дана наш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког дана?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Из Ђулића возио камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Ја Вас из тих разлога и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То имамо и ми сазнања, који?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја мислим да се ради о Милу Лукићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тражио Мила Лукића да вози?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам ја заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је возио Миле?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Од Ђулића до овога како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТШЦ-а?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: ТШЦ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тражио Мила, "Q"?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је могао да га тражи од вас, лично њега?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, не знам, не знам уопште како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватно га ангажовао?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, не знам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је возио?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камион, чији, приватни или неке фирме?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, али је камион возио.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Председница вијећа Вам је рекла, предпочила у ствари исказе неких од сведока да је Боро Матић, Мико Матић, Пупа били на Бијелом Поточу, да су их неки од свједока препознали, па моје питање следеће, да ли можда имате сазнања, да ли можда знате да и они нису били можда шофери неког од камиона као и овај Миле Лукић?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, не.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Спомињали сте да Вас је једна од супруга Вашег радника позивала телефоном на самом почетку, да помогнете како би спасили њеног мужа Селимовић Авдију, а моје питање је да ли сте можда имали тих дана још позива осим оно што сте напоменули, говорим о локацији Бијели Поточ?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, говорио сам о Муџи Вилићу који ме више пута звао и Јусуфу Хаџиабдићу и то је то.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: А да ли сте можда, ево и од април, мај, јуни, односно од 01.јуна па надаље до ево 1993. године, да ли сте можда добијали писма на Вашу личну адресу, односно на адресу фирме од чланова породица, ближих чланова породица да питају како би сазнали судбину?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, не.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Ово питање можда нема везе са сведоком али нисам чуо да ли је можда неко и већ питао али ја бих сведока питао да ли је можда чуо некад или да ли можда зна за мјесто «Герина кланица»?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Ја сам то већ одговорио председници вијећа. Ја заиста као човек иако сам радио у «Дринитранс» иако је то у Каракају нисам знао за «Герину клаоницу» до тренутака, не знам ни ја, ових што ми се не признаје то што сам говорио и из једнога извештаја, онога, како се зове, онога Млађеновића.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добро, било је још везаних питања, пошто сведок не зна, ја се захваљујем, толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви као директор «Дринатранса», који ради у Каракају, нисте чули од ту људи, имамо много сведока који кажу било што су радили неке службене дужности везано за ту «Герину кланицу» типа ношења лешева, склањање, који причају да су ту бар неколико дана лежале стотине лешева и заударало страшно, кажу да је цео Каракај знао, да су птице на гранама причале да ту леже лешеве, Ви то нисте чули?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Није тачно то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није тачно, да људи су знали, а Ви нисте?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, ја говорим о себи. Ја заиста нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сам ја рекла да није тачно, ја питам како је могуће да људи други сведоци причају да ту леже лешеве, а да Ви то не чујете, односно кад чујете за те лешеве?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, уопште нисам чуо, а друго у «Дринитранс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам чула да нисте чули, ја Вас опет питам како можете да нам то објасните, а да буде логично?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па нисам, па не знам ја како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу људи тамо пролазе, ево тамо из Пилице има човек који их је возио, тамо су људи убијени, он је томе присуствовао ма каже после једног дана сви су сазнали да су људи из Пилице убијени.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, не госпођо, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И цео Зворник прича.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, не госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А камоли људи на функцији као Ви.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не госпођо, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте чули?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви од Неђе сазнали да су ту на «Гериној кланици», из чијег исказа?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не од Неђе, него из оног читања транскрипта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро. Из чијег исказа сте Ви први пут чули, јесте чули пре читања тог сајта?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Неђине, Неђине и Неђине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за секундарну гробницу на Црном Врху?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад први пут чујете?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, госпођо, кад су у питању гробнице заиста, ево као човек, ја уопште немам благе везе и многи грађани у Зворнику немају појма о тим секундарним гробницама, вјерујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите немају везе са секундарним гробницама или нису ни чули?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Немају појма где се налазе и шта је итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су неки људи убијени Муслимани у Зворнику цивили у мају и јуну? Да ли сте икад чули за то?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па чули, али немам појма о секундарним гробницама нити било каквим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули о примарним гробницама? Ти људи ако су убијени, где су сахрањивани.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су била нека откопавања, да су на Глумини, тамо Рамин гроб?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, чуо сам касније да су то била итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад касније?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време рата или после рата?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: После, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рата сте чули. Шта сте чули за Глумину?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Глумину не, било је на пример мишљења оваквог, био сам тада начелник општине било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да ли сте Ви и сад шеф кабинета начелника општине?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, ја сам човек већ у пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, били сте то па зато.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам Вас да ли има промена у Вашим подацима, Ви кажете нема. Значи у пензији сте, добро. Кад сте били начелник?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не, кад сам био начелник општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било, од?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: 2001. и био сам «листопадни» и тада сам реко и тада, јер су силне паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, били сте какав год, од 2001. до када?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: До 2002. негде можда фебруар итд., и било је на пример инсинуација да у Султановићима има масовна гробница јер је тамо вожена депонија смећа. Ја сам тада морао да одем са оним људима из Међународне заједнице горе да се увјерим и они су мени дали налог један одређени да морам под хитно да изместим ту депонију смећа да би се утврдило да ли ту постоји масовна гробница и на крају утврдило се да не постоји али смо морали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта на крају?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Се утврдило да није постојала, али смо морали платити одштету човеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад смо чули за ту која није постојала, да чујемо за неку која је постојала. Где сте били 2003. од августа до октобра? Шта сте радили?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: 2003.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Био сам прво једно вријеме потпуно без посла, шест месеци, па сам чини ми се 2003. отишао сам у предузеће «Шпедицију Интершпед» па после 2005. чини ми се, не знам ни ја, отишо сам за шефа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули у току 2003. да се три месеца ископава масовна гробница на Црном Врху код Зворника као грађанин Зворника?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: То је било и на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосте не, да не знате ништа.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, то је било на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па ја Вас.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: То је било и на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули за неке Шахбеговиће да су тамо биле нек гробнице?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, мада ми је Фетија причао Шахбеговић о томе да је тамо била масовна гробница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте чули, а он Вам је причао, добро.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Он ми је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нисте чули?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Нисам чуо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад Вам је причао ваљда сте чули.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па нисам чуо до тада али ми је он човек причао за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вам је причао Фетија то?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам заиста које године, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви кажете у Зворнику се није причало да су убијени људи?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па није тачно ни да сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну месецу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: У јуну месецу, па није нико причо, није нико ни с ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се причало, нисте Ви ни од кога чули да је неко убијен и да су неки лешеви лежали на «Гериној кланици»?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, и рекао сам Вам ово, немојте ме више пута инсистирати на томе, нек што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећу. Да Вас питам, до кад је остао овај Марко Павловић у Зворнику?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Козлуку кажете то је радила територијална одбрана, је ли тако?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли остао још после тога?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам заиста стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је некада ухапшен он на мосту неком?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Чито сам то из извештаја његовога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којег његовог?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па да је ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не овде, на мосту у Каракају.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: А не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је ухапшен он у јулу месецу?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Читао сам, рекао сам да је ухапшен негде чини ми се у Шапцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Шапцу, кад је то било? Је ли то било 1992., 1995.?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте престали да га виђате у граду Зворнику?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били још увек директор «Дринатранса» кад је он долазио или сте престали да будете?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не знам, не знам заиста кад сам га последњи пут видео и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, само да Вас питам још за ту «Економију», кажете овај, како се звао?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Мујо Вилић, он је био некада председник општине, ја сам био њему заменик председника општине, Вилић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вилић, да.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: И Јусуф Хациабдић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви сазнали ко је затварао те људе на «Економији»?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је чувао, јесте чули?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада чули ништа?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Има ли још питања? Нема. Добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове за долазак у суд?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали трошкове?

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Па негде, можда 5.000,00 – 6.000,00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку трошкове у износу од 5.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да идете.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До виђења.

Сведок БОШКО МИЛИЋ: До виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте спремни да се изјасните о предлогу тужиоца да се читају искази неких сведока које још увек нисмо позивали јер није био предлог за непосредно саслушање.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, ми не знамо какав је Ваш план, а врло је важно да знамо тај план и план колеге тужиоца да би се о томе изјаснили. Ми смо, ја и мој брањеник смо припремили тај списак, не желим да Вам сад говорим о том списку, кад га прекуцам ми ћемо доставити. Значи има једно две-три стране, у суштини већину тих ствари требало би да се сложимо да се читају што нису саслушани знате, али нисмо још припремили, то можете добити за пар дана, што се тиче нас, а не знам заиста каква је динамика даља суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам Вам рекла дајте предлоге не видим зашто Вам је битно који план.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па битно је, не знамо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доказне предлоге више тужилац нема, је ли тако.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па не знамо, судија, ево први пут сад чујемо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам питала прошли пут.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да тужилац нема више предлога, а Ви сте рекли да имате Ви још нешто да ће још бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја могу увек да уклапам, имамо ми да читамо писмене доказе, али ја чекам вас, има тужилац, у оптужници има.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па не можемо ми да трчимо пре вас, судија, и пре тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, у оптужници има предлога тужиочевих и ја сам рекла да се изјасните пре месец дана. Ви још увек ми сад то не дајете, значи да сте Ви данас рекли не слажемо се, ја бих могла те људе да зовем за јануар, је ли тако.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Али Ви сте рекли да имате још нешто да радите, ми смо прошли пут о томе расправљали. Ја не знам да колега нема више предлога, заиста, нисте то рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, који има још предлог у оптужници? Нема, само има онај предлог наставник.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја мислим да Ви нисте у праву, али да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нисам у праву? Ја сам Вам рекла.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да имамо још да радимо нешто, рекли сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира на то, ја сам Вам рекла да се изјасните на предлог тужиоца да се чита, Ви сте рекли не можемо, сад ми опет

нисте дали. Могли смо сад да прочитамо све што сте сагласни али нисте ми дали. Зашто? 12 сати, што је тешко? Добро, ако ви имате времена. За три дана, добро. Ја само кажем, ја чекам предлоге, изволите. Извините, Ви сте рекли и нове доказне предлоге имате, нисте ми ни то доставили. Изволите.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Тужилац је овде предложио и изјаве оних људи који су овде саслушани као сведоци, да ли треба и њих поново да уписујемо да ли се слажемо или не слажемо или ћете их Ви позивати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасниће Вам бранилац. Бранилац ће Вам објаснити, ја не могу сад.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Значи само они који нису саслушани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи су саслушани, нису непосредно на претресу има неколико њихових изјава даваних на разним местима, тужилац предлаже да се све оне читају, ако се не слажете, ја поново објашњавам, онда морамо да их зовемо, а друга ствар је то што су сви ти људи из иностранства, према томе имајте у виду и председник суда у Зворнику нам је доставио, видели сте у предмету, допис да они не могу за 20 дана да уруче замолним путем, јер то све иде преко Министарства, они не могу за 20 дана да уручују позиве. Значи предлоге, ја још једном вас молим ако имате предлоге да доставите суду исто тако и оштећени можете и писменим путем, тужилац ја не знам, да је доставио, нешто би нам стигло. Имамо тај предлог за овога стручњака за војна питања, ето тако. Нико више нема ништа? Добро.

Констатује се да је бранилац оптуженог Грујића изјавио да ће у року од три дана доставити суду изјашњење о предлогу тужиоца за начин извођења доказа садржан у оптужници у погледу сведока чије непосредно саслушање не предлаже, као и нове доказне предлоге.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се ОДЛАЖЕ, а следећи заказује за:

20., 21. и 22. јануар 2010 године, с почетком у 09,30 часова.

О распореду саслушања сведока странке ће бити накнадно обавештене писменим путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један дан ћемо свакако читати писмене доказе из истраге и из ових књига које смо до сада сачинили, везано за записнике о главним претресима.

Довршено.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

ВРЗЗЗ0110